

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **MT service s.r.o.**, IČO: 07840209,
sídlem Hájek 40, 363 01 Hájek,
zastoupená Ing. Ladislavem Kubicou, daňovým poradcem,
sídlem Rokycanova 1929, 356 01 Sokolov,

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj**,
sídlem Velká Hradební 39/61, 400 21 Ústí nad Labem,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se prostřednictvím svého zástupce včasně podanou žalobou domáhala, aby soud vydal rozsudek, v němž by určil, že výzva k odstranění pochybností ze dne 20. 6. 2019, č. j. 1680597/19/2515-50223-505750, týkající se daně z přidané hodnoty za zdaňovací období duben roku 2019, (dále jen „výzva k odstranění pochybností“) byla nezákonným zásahem. Současně se žalobkyně domáhala, aby soud žalovanému uložil povinnost uhradit jí náklady soudního řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že žalovaný ve výzvě k odstranění pochybností rozsáhle uvedl, že mu u podaného přiznání vznikly pochybnosti o jeho správnosti, průkaznosti a úplnosti a o pravdivosti údajů uvedených v jeho oddíle C, což odůvodnil na str. 2 a násl. předmětné výzvy. Zde měl žalovaný konstatovat, že si u žalobkyně nejdříve neformálně vyžádal doklady a následně ji vyzval, aby u konkrétních dokladů unesla důkazní břemeno ve věci prokázání nároku na odpočet daně z přidané hodnoty. To podle žalobkyně bylo zcela mimo rámec zákonného zmocnění pro řízení dle § 93 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „daňový řád“).
3. Proti výzvě k odstranění pochybností žalobkyně brojila stížností a žádostí o upřesnění výzvy do té podoby, aby na ni mohlo být konkrétně reagováno. Na tuto stížnost žalovaný reagoval zamítavým stanoviskem a sdělením č. j. 2094710/19/2509-60563-505378, podle kterého je žalobkyni dostatečně zřejmé, jaké konkrétnosti má žalovanému vysvětlit a doložit.
4. Podle žalobkyně však byla jak samotná výzva, tak následná reakce na stížnosti, námitky a požadavky na upřesnění uvedené výzvy zcela bez jakéhokoliv prvku konkrétnosti a srozumitelnosti ze strany žalovaného, k čemuž odkázala na argumentaci Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 13. 11. 2013, sp. zn. 52 Af 37/2013 (pozn. soudu – podle označení rozsudku spisovou značkou a datem vydání i žalobkyní přiloženým odkazem na webové stránky se jedná o rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích).
5. Závěrem žalobkyně uvedla, že v přílohách dokládá jednotlivé kroky žalovaného ve věci nezákonného zásahu a v ostatním odkazuje na spisový materiál žalovaného. Odkázala rovněž na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 45 Af 28/2013-181 (pozn. soudu – podle označení rozsudku spisovou značkou a datem vydání má jít zřejmě o rozhodnutí Krajského soudu v Praze) a č. j. 10 Afs 40/2015-36, které podle ní upravují obdobné případy ve stejné věci a daly za pravdu argumentaci o nutné určitosti výzvy jako takové.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil z důvodu probíhajícího daňového řízení kopii daňového spisu a spolu s ní písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. Dále popsal dosavadní průběh řízení, v němž žalobkyně dne 17. 5. 2019 podala daňové přiznání na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2019 a následně na základě neformální komunikace dne 27. 5. 2019 předložila doklady specifikované v následně vydané výzvě k odstranění pochybností, kterou žalovaný u žalobkyně dne 20. 6. 2019 zahájil postup k odstranění pochybností u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2019. Na výzvu žalobkyně reagovala sdělením ze dne 25. 6. 2019. Dne 14. 8. 2019 byla seznámena s výsledkem postupu k odstranění pochybností. Následně podala návrh na pokračování v dokazování a zároveň stížnost proti postupu správce daně. Ta byla vyřízena vyrozuměním o výsledku šetření ze dne 9. 9. 2019, č. j. 2094710/19/2509-60563-505378, (dále jen „vyrozumění o výsledku šetření“). Dne 8. 10. 2019 byl sepsán protokol o sdělení průběhu postupu k odstranění pochybností a následně pod č. j. 2203410/19/2515-60563-506694 protokol o zahájení daňové kontroly, která dosud není ukončena.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

7. Žalovaný nesouhlasí s tím, že by tím, že před vydáním výzvy k odstranění pochybností nechal žalobkyni neformálně předložit doklady a následně jí výzvou k odstranění pochybností vyzval k prokázání nároku na odpočet daně uplatněného na základě těchto dokladů, jednal nad rámec § 93 daňového řádu. Aby správce daně mohl vydat výzvu k odstranění pochybností na základě konkrétních pochybností o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného daňového tvrzení, musí mít k dispozici podklady pro její přesné formulování. V daném případě měl k dispozici důkazní prostředky doložené žalobkyní na základě e-mailové komunikace před vydáním výzvy a dále vycházel z veřejně dostupných informací o dodavateli zdanitelných plnění žalobkyni a z informací získaných v rámci registračního řízení k DPH (protokol o místním šetření ze dne 11. 4. 2019, č. j. 1159083/19/2515-00510-501886). Konkrétní pochybnosti u daňových dokladů vystavených společností BOROPOOL s.r.o. byly žalobkyni sděleny v bodu 1) Přijatá zdanitelná plnění výzvy k odstranění pochybností.
8. Dále žalovaný uvedl, že v rámci prošetření způsobu vyřízení stížnosti, které bylo podáno k nadřízenému orgánu žalovaného, jímž je Odvolací finanční ředitelství, byla žádost o prošetření shledána nedůvodnou. Vydáním této výzvy nijak nepřekročil svou pravomoc, neboť výzva byla založena na důvodech způsobilých založit pochybnost o správnosti a průkaznosti uplatňovaného odpočtu daně na základě citovaných daňových dokladů. Výzva směřovala k doložení důkazních prostředků k platbám, podkladům pro fakturace k poskytnutým službám, případně k dalším důkazním prostředkům dle uvážení žalobkyně ve vztahu ke zdanitelným plněním uvedeným na jmenovaných dokladech od společnosti BOROPOOL s.r.o. V dalším žalovaný odkázal na vyrozumění o výsledku šetření.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně po řádném poučení nevyjádřila svůj nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání, a proto se má za to, že s tímto postupem rovněž souhlasila.
10. Žalobu na ochranu před nezákonným zásahem soud posoudil podle části třetí hlavy druhé třetího dílu s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem se podle § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.
11. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 1 Afs 58/2017-42, publ. pod č. 3686/2018 Sb. NSS, platí, že podání žaloby, kterou se žalobce domáhá pouze určení, že zásah byl nezákonný, není podmíněno vyčerpáním

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jiných právních prostředků ochrany nebo nápravy před správním orgánem ve smyslu § 85 s. ř. s. Stížnost ani žádost o prošetření způsobu vyřízení stížnosti dle § 261 daňového řádu není jiným právním prostředkem ochrany nebo nápravy ve smyslu § 85 s. ř. s., který je nutno před podáním žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správce daně vyčerpat.

12. Z vyjádření žalovaného k žalobě i předložené kopie daňového spisu vyplynulo, že postup k odstranění pochybností byl ke dni rozhodování soudu již skončen. Původně navržený petit byl žalobkyní formulován tak, že mělo být určeno, že rozporovaná výzva k odstranění pochybností „je/byla nezákonným zásahem“. Žalobkyně na výzvu soudu v doplnění žaloby ze dne 16. 11. 2021 upravila petit tak, že se domáhala již jen určení, že rozporovaná výzva k odstranění pochybností byla nezákonným zásahem. Z tohoto důvodu soud v rámci své rozhodovací činnosti vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
13. Po přezkoumání skutkového a právního stavu, který tu byl v době tvrzeného zásahu (neboť jde o žalobu deklaratorní), a po prostudování obsahu předložené spisové dokumentace soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Z předložené kopie daňového spisu soud ověřil, že průběh řízení odpovídal popisu řízení tak, jak jej učinil žalovaný ve svém vyjádření k žalobě a soud shrnul v odstavci 6 odůvodnění tohoto rozsudku.
15. Žalobkyně namítala, že výzva k odstranění pochybností byla zcela bez jakéhokoli prvku konkrétnosti a srozumitelnosti. Totéž vytýkala i vyrozumění o výsledku šetření, kterým žalovaný reagoval na její stížnost.
16. Podle § 89 odst. 1 daňového řádu, má-li správce daně konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení a dalších písemností předložených daňovým subjektem nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených, vyzve daňový subjekt k odstranění těchto pochybností.
17. Podle § 89 odst. 2 daňového řádu správce daně ve výzvě uvede své pochybnosti způsobem, který umožní daňovému subjektu, aby se k nim vyjádřil, neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvětlil, nepravdivé údaje opravil nebo pravdivost údajů prokázal a předložil důkazní prostředky tak, aby došlo k odstranění těchto pochybností.
18. Podle § 89 odst. 3 daňového řádu správce daně ve výzvě daňovému subjektu stanoví lhůtu k odstranění pochybností, která nesmí být kratší než 15 dnů, a poučí ho o následcích spojených s neodstraněním pochybností nebo nedodržením stanovené lhůty.
19. Dle výzvy k odstranění pochybností se pochybnosti žalovaného týkaly přijatých zdanitelných plnění od společnosti BOROPOOL s.r.o., kdy žalovaný pochyboval o faktickém uskutečnění plnění deklarovaných dodavatelem a současně o oprávněnosti uplatnění nároku na odpočet DPH. Ve výzvě k odstranění pochybností popsal, že v rámci neformálního prověření daňového přiznání za zdaňovací období duben 2019 mu žalobkyně dne 27. 5. 2019 předložila zde uvedené doklady od dodavatele BOROPOOL s.r.o., na kterých byl uveden předmět fakturace zajištění provozu skladu Máslové trubičky s.r.o., Ondrášovka a.s. a Karlovarská Korunní s.r.o. a práce v lese. Žalovaný z jemu dostupných informací zjistil, že dodavatel BOROPOOL s.r.o. nemá žádné zaměstnance a jeho sídlo na adrese Jaurisova 515/4 v Praze 4 – Michle je virtuální adresou. Smlouva, předložená žalobkyní v rámci registračního řízení k dani z přidané hodnoty a sjednaná Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

mezi žalobkyní jako objednatelem a BOROPOOL s.r.o. jako poskytovatelem ze dne 15. 03. 2019, byla podepsána neoprávněnou osobou R. M., který byl ke dni 17. 7. 2018 vymazán z obchodního rejstříku jako jednatel této obchodní korporace. Současně je na této smlouvě uvedeno bankovní spojení „X“ BOROPOOL s.r.o., což však je číslo bankovního účtu žalobkyně. Na předložených daňových dokladech od dodavatele BOROPOOL s.r.o. je uvedena forma úhrady v hotovosti. Dále byla žalobkyně ve výzvě vyzvána k tomu, aby za účelem odstranění těchto pochybností předložila důkazní prostředky k provedeným platbám, podklady pro fakturaci poskytnutých služeb, výkazy práce, předávací protokoly, jmenný seznam zaměstnanců a případně další důkazní prostředky dle jejího uvážení, a sdělila, s kým v případě tohoto dodavatele jednala, jakým způsobem jednání proběhla, rozsah obchodů, způsob placení, dodržení smluvních podmínek a další jí známé okolnosti.

20. Problematikou postupu k odstranění pochybností se ve své judikatuře opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Účel, povahu a smysl postupu k odstranění pochybností podle daňového řádu vyložil ve svých rozsudcích ze dne 10. 10. 2012, č. j. 1 Ans 10/2012-52, a ze dne 25. 6. 2014, č. j. 1 Aps 20/2013-61. Postup k odstranění pochybností je specifickým procesním institutem, který správce daně používá, pokud má pochybnosti o daňovém tvrzení, avšak na rozdíl od obecné vyhledávací činnosti, místního šetření nebo daňové kontroly jej používá pouze k objasnění konkrétních pochybností a jako prostředek k neprodlenému a bezprostřednímu zjištění či ověření řádného splnění daňové povinnosti. Nejvyšší správní soud dovodil, že meze uplatnění postupu k odstranění pochybností jsou dány vlastní právní úpravou tohoto postupu, vyplývající z § 89 odst. 1, § 90 odst. 1 a 2 daňového řádu. Tato ustanovení vytyčují způsob použití postupu k odstranění pochybností tak, aby tento postup trval co nejkratší dobu a nebyl zbytečně ani jednou ze stran prodlužován. Postup k odstranění pochybností je procesním nástrojem, který může správce daně užít jen tehdy, má-li konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení a dalších písemností předložených daňovým subjektem nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených; pak vyzve daňový subjekt k odstranění těchto pochybností.
21. Žalobkyně svými odkazy v podané žalobě správně poukázala na to, že v judikatuře správních soudů i odborné judikatuře je dále kladen akcent na existenci konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného daňového tvrzení a písemností předložených daňovým subjektem, stejně jako na řádnou formulaci výzvy k odstranění pochybnosti tak, jak vyplývá z § 89 odst. 2 daňového řádu. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 110/2007-102, publ. pod č. 1729/2008 Sb. NSS, ve výzvě k odstranění pochybností musí být uvedeny konkrétní skutkové důvody zakládající pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného daňového přiznání nebo hlášení, popřípadě dodatečného daňového přiznání nebo následného hlášení a dalších písemností předložených daňovým subjektem, nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených. Výzva odkazující pouze na příslušný řádek takového přiznání či hlášení nebo takové písemnosti tomuto požadavku zpravidla neodpovídá. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v tomto svém usnesení dále uvedl, že pochybnost „nemusí být jistotou správce daně o tom, že tvrzení daňového subjektu nejsou správná, průkazná, úplná či pravdivá. Něco takového ostatně ani nebude ve většině případů možné, neboť ucelené a najisto postavené poznatky o daňovém subjektu a o pravdivosti jeho daňově relevantních tvrzení lze zpravidla získat až zevrubnou analýzou jeho hospodaření či jiných aktivit. Postačí, půjde-li o důvodné podezření, tj. o podezření založené na dostatečné

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

konkrétních a přesvědčivých poznatků správce daně či na jeho analýzách obdobné kvality opřených o skutkové důvody. V každém případě tedy musí jít o poznatky či analýzy mající skutkový základ vztahující se k daňově relevantní činnosti daňového subjektu a opírající se o logickou a racionální úvahu. Poznatky mohou mít například charakter informací o obchodní činnosti dalších daňových subjektů obchodujících s prověřovaným subjektem, vůči němuž má být zahájeno vytykáací řízení, ukazují-li tyto poznatky, že jsou v rozporu s tvrzeními prověřovaného subjektu, ač by se měly shodovat. Analýzy mohou být založeny například na dlouhodobém sledování výše daňové povinnosti příslušného daňového subjektu (např. odlišuje-li se přiznávaná daň v určitém zdaňovacím období znatelně od výše daně v jiných zdaňovacích obdobích) či na analýze toku finančních prostředků mezi ním a jinými daňovými subjekty“.

22. Judikatura Nejvyššího správního soudu navazující na citované usnesení rozšířeného senátu upřesnila na konkrétních příkladech kvalitativní požadavky na výzvu (srov. např. rozsudky ze dne 29. 11. 2013, č. j. 5 Afs 11/2013-63, ze dne 13. 12. 2013, č. j. 5 Afs 57/2012-35, či ze dne 16. 12. 2015, č. j. 2 Afs 32/2015-41, a další). Ve výzvě správce daně uvede své pochybnosti způsobem, který umožní daňovému subjektu, aby se k nim vyjádřil, neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvětlil, nepravdivé údaje opravil nebo pravdivost údajů prokázal a předložil důkazní prostředky tak, aby odstranil tyto pochybnosti.
23. Po seznámení s obsahem daňového spisu soud dospěl k závěru, že těmito požadavkům žalovaný v projednávané věci dostal. Žalovaný při formulaci výzvy k odstranění pochybností své konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného daňového tvrzení žalobkyně popsal zcela srozumitelně a konkrétně, přičemž tyto pochybnosti se vztahují ke všem ve výzvě uvedeným dokladům od dodavatele BOROPOOL s.r.o., a rovněž že žalobkyni poskytl návod k tomu, aby došlo k odstranění těchto pochybností. Důkazem toho je ostatně i to, že žalobkyně na jeho výzvu ve stanovené patnáctidenní lhůtě reagovala podáním ze dne 25. 6. 2019, ve kterém si na nekonkrétnost a nesrozumitelnost výzvy nestěžovala.
24. Podání, ve kterém žalobkyně mimo jiné namítala absenci konkrétních pochybností ve výzvě k odstranění pochybností, následovalo až po sdělení výsledku postupu k odstranění pochybností, podle kterého k odstranění pochybností žalovaného nedošlo. Soud již výše osvětlil, proč považuje námitku nekonkrétnosti a nesrozumitelnosti výzvy za nedůvodnou. Stejně tak a ze stejných důvodů k věci přistoupil žalovaný ve vyrozumění o výsledku šetření, přičemž ani tomuto vyrozumění nelze vytknout nekonkrétnost či nesrozumitelnost.
25. Další námitku žalobkyně, podle které měl žalovaný tím, že si u žalobkyně nejdříve neformálně vyžádal doklady, ze kterých při formulaci svých pochybností vycházel, konat „zcela mimo rámec zákonného zmocnění pro řízení dle § 93 daňového řádu“, soud považuje za zcela nekonkrétní, neboť z ní není zřejmé, v čem konkrétně měla nezákonnost takového postupu spočívat. Pro úplnost soud poznamenává, že podle § 78 odst. 1 daňového řádu je správce daně oprávněn vyhledávat důkazní prostředky a zjišťovat plnění povinností daňových subjektů při správě daní i před zahájením řízení. Nezákonnost zásahu rovněž nelze bez dalšího dovozovat z pouhých odkazů na judikaturu nebo z citací judikatury, které v žalobě učinila žalobkyně.
26. Žalobkyně nakonec v závěru žaloby uvedla, že jednotlivé kroky žalovaného dokládá v přílohách žaloby a dále odkazuje na spisový materiál žalovaného. Oněmi přílohami její elektronickou cestou podané žaloby byly soubory s vyrozuměním o výsledku šetření a dvakrát s výzvou k odstranění pochybností. Zatímco jeden soubor s výzvou k odstranění Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pochybností odpovídal kopii založené v předložené kopii daňového spisu, do druhého, elektronicky nepodepsaného souboru, bylo zasaženo vložím dvou jakýchsi komentářů. Zatímco na první stránce výzvy k odstranění pochybností bylo do obdélníku obsahujícího identifikační údaje daňového subjektu (žalobkyně) dopsáno „*pravdivost údajů se prokazuje pokud se uvedou konkrétní pochybnosti. Dle KH není nepravdivých údajů, dodavatel uvedl řádně vše v KH, rozdíly nejsou*“, na straně 3 je přes text původní výzvy shrnující daňovým subjektem v rámci registračního řízení k DPH předložené listiny (smlouvy) vložen další komentář „*neneseme odpovědnost za interní chování dodavatele. Ten v KH jakožto zákonem stanovené záznamní povinnosti uvedl skutečnosti rozhodné pro řízení o DPH ... platba je nepodstatná, ale těžko by dodavatel uváděl v KH něco, co nikdy nedostane zaplacené. V dalším je výzva toliko vyžádáním konkrétních dokladů, aniž by stanovila konkrétní pochybnosti. Nejde tak snad ani pokračovat v kontrole, protože nejsou splněny podmínky na pokračování v mezích POP*“. Takovýto postup žalobkyně soud považuje za zcela nevhodný a má za to, že takovýmto způsobem nelze formulovat žalobní námitky, neboť ze žaloby není vůbec zřejmé, že by žalobkyně další žalobní argumentaci či její část zamýšlela uvést v jiném dokumentu než v samotné žalobě. Nejenže toto v žalobě nikde neuvádí („*jednotlivé kroky žalovaného*“ mají být pouze „*doloženy*“ v nekonkretizovaných přílohách žaloby), navíc ani z kritizovaného souboru nevyplývá, že by vložené komentáře, které na první pohled s předmětem soudního přezkumu (tj. konkrétností a srozumitelností výzvy k odstranění pochybností) nesouvisí, pocházely od ní.

27. Lze proto uzavřít, že žalovaný vydáním výzvy k odstranění pochybností ze dne 20. 6. 2019, č. j. 1680597/19/2515-50223-505750, týkající se daně z přidané hodnoty za zdaňovací období duben roku 2019, zasáhl do práv žalobkyně v souladu s § 89 daňového řádu, tedy se nejednalo o zásah nezákonný. Soud vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
28. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. listopadu 2021

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)